

Tjaša Železnik

Do sebe sem zelo stroga

ZELO NEŽNA JE VIDETI, SKORAJ KRHKA. ČISTO SVETLE OČI IMA IN DEKLIŠKI OBRAZ. MALO NEPRIJETNO JI JE, A NE UMIKA POGLEDA. PRIJAZNA JE, KANČEK SKRIVNOSTNA IN ZADRŽANA. SVOJ SVET SKRBNNO VARUJE, POVE TOLIKO, KOT SE JI ZDI PRAV, DRUGO OSTANE PRI NJEJ. CEL NJEN NOTRAJNI SVET PREDSTAVLJA NJENA HČI MARLI, O KATERI GOVORI NAJRAJE. MENI JE ŠLO VES ČAS PO GLAVI, DA PRED MENOJ SEDI ANA IZ TV DOBER DAN, ČEPRAV JO POZNAM TUDI V DRUGIH VLOGAH. TJAŠA ŽELEZNIK JE TISTE VRSTE ŽENSKA, KI TI ZLEZE POD KOŽO, ČE TI DOVOLI PRITI DOVOLJ BLIZU. NE ODPRE SRCA VSAKOMUR. SKRBNNO JIH IZBERE. PREPRIČANA SEM, DA JE V NJEN VULKAN. NEKOČ BO IZBRUHNIL. GREM STAVIT.

Kaj trenutno pripravljate, Tjaša? Intenzivno se pripravljamo na premiero predstave Pijani avtorja Ivana Viripajeva. Režira jo mlad, nadarjen režiser najmlajše generacije, Juš Zidar. Zelo je predan projektu, zahteven režiser, veliko raziskujemo, preizkušamo in delo z njim je izredno zanimivo, tudi naporno.

Koga igrate?

Igram Lore, sem ena od štirih prijateljcev, ki se dobijo ob obletnici smrti prijateljve mame. Smrt je bila za prijatelja zelo travmatična. Tam se napijemo in večer se zavrti v precej nenavadno smer, zgodijo se incidenti, razkritja, skrajne čustvene situacije ...

Pa ste se ga kdaj napili na vajah, da bi bili bolj avtentični?

(Smeh) Ne. Črpamo iz izkušenj, pri teh letih jih vsi že imamo. Čeprav je pijanost v naslovu in so protagonisti v resnici pijani, je nismo vzeli

dobesedno. Pijanost je tudi prisproda, stanje, ki povzroči, da se zbudimo iz spanja, otopelosti, zaslepljenosti, predsodkov. Stanje, ki povzroči, da posameznik lahko pokaže svojo občutljivost, ranljivost, željo po bližini, ljubezni.

Vam je z leti težje, lažje ali drugače igrati?

Drugeče je. Za mano je ogromno izkušenj, hkrati pa v vsako vlogo vstopim na novo. Kljub izkušnjam se srečujem z novimi vprašanji, iskanji, razmišljanji, poglobljanji. To je poklic, kjer si vedno znova na začetku. Tudi zato je tako zahteven in težak, a tudi fantastičen in zanimiv. Zagotovo pa danes na oder stopim z drugačno samozavestjo. Na začetku sem bila vihrava, zaletava, mogoče celo pretirano samozavestna in tudi precej nevedna.

Jaz vas še vedno doživljam kot Ano iz TV Dober dan.

Ne samo vi, marsikdo, pravzaprav večina. Nedavno je bila premiera filma Slovenija, Avstralija in jutri ves svet, ki ga je režiral Marko Naberšnik, v njem imam manjšo vlogo. Do mene so prišli otroci in me poznali ko Ano. Isti večer sva s Primožem Ekartom, ki je v TV Dober dan igral Sama Kralja in igra tudi v filmu, šla na pijačo. Mlad fant, natak, je, ko sva

naročala, z nasmehom na obrazu rekel: „Saj bo dal Mr. Smith povišico.“ Najprej sploh nisem vedela, o čem govori, od TV Dober dan je namreč že skoraj 20 let. On pa je bil star prav toliko. S Primožem nisva mogla verjeti, da nekdo, ki je tako mlad, sploh pozna to serijo. Ampak neskromno lahko trdim, da je to kulturna slovenska serija, ki jo je vzljubilo veliko generacij. Nekateri so jo gledali v ponovitvah še mnogo let po tem, ko je nastala. Tako tudi moja vloga Ane, ki jo za zdaj po prepoznavnosti in priljubljenosti še ni prekosila nobena druga moja vloga (smeh). Na snemanje imam najlepše spomine, bili smo res odlična ekipa, ogromno smo se smejali, včasih smo kakšno sekvenco le s težavo posneli, ker se enostavno nismo mogli zresniti. Res je, da je bil humor na prvo žogo in liki zelo tipski, a nam je zaradi kemije med nami, iskrenosti v tem, kar smo počeli, in svojevrstne predanosti projektu uspelo navdušiti gledalce, jim zlesti pod kožo.

Kakšna igralka ste bili?

Rada sem imela TV Dober dan, rada sem igrala Ano, kasneje Fano, in odlično sem se razumela s soigralci. Bila pa sem zahtevna že takrat, mogoče zaradi svoje zahtevnosti včasih celo težavna. Želela sem, da je vse, kar delam, najboljšo v danih

možnostih. Vi istem obdobju sem delala tudi povsem drugačne stvari, predstave z Diegom de Breo, Matjažem Bergerjem, Vitom Tauferjem, Eduardom Milerjem. Danes sem vesela, da sem imela priložnost delati tako različne stvari, zame so bile prav vse te izkušnje dragocene.

Vam je to, da ste nastopili v nanizankah na televiziji, škodilo pri dobivanju vlog v gledališču?

Po svoje gotovo. Mislim, da sem bila za kakšnega režiserja ali umetniškega vodjo v tistem času preveč razvpiti televizijski obraz, a dela v gledališču sem imela vedno dovolj. Večine, ki me je angažirala v gledališču, moje delo na televiziji ni motilo. Morda me je ta vloga v določenem času zaznamovala, hkrati pa mi je prepoznavnost, ki mi jo je prinesla, odprla tudi veliko novih možnosti za delo.

Kako pa vas doživlja Marli, ko vas vidi na televiziji? (Marli je Tjašina 4,5-letna hči, op. av.)

Marli me na televiziji ne gleda. Kar se tiče gledanja televizije, sem kar stroga. Seveda gleda risanke, rada ima tudi oddaje na TV Slovenija, Firbcologe pa Čudogozd, ki sem mu jaz

posodila glas, kljub temu pa je pri nas televizija redko vklopljena. Raje se zaposliva s knjigami, pravljicami, zelo rada tudi riše, ustvarja, dela svoje lutke. Tudi v Lutkovno gledališče v Ljubljani redno zahajava, praktično je videla že vse predstave, nekatere celo dva- ali trikrat.

Tudi v Usodnem vinu vas ni videla?

Ne. Nisem hotela, da se pogloblja v vsebino nadaljevanke, v to, da imam jaz tam družino, nasilnega moža, najstniško hčerko, ki mi povzroča težave, vse probleme, ki jih je tam imela Eva Dolinar, ves njen jok in stok. (smeh) Veliko se pogovarjava o tem, kaj počnem, tudi na snemanju je že bila z mano, a za zdaj se mi zdi to dovolj.

Se kdaj obremenjujete s tem, kako je Marli, ko ste na odru?

Ne, nikoli, vedno je v dobrih rokah in zato se s tem ne obremenjujem.

Kaj si želite igrati?

Če ostaneva na področju televizijskih nadaljevanek, bi me zanimala vsebinsko zahtevnejši žanri, kot je

telenovela. Pravkar sem na HBO pogledala serijo Deklina zgodba, ki me je presunila, in še zdaj ne morem nehati misliti na to. Ima namreč močno zgodbo in je odlično odigrana. Fenomenalne so tudi skandinavske kriminalne nadaljevanke. Lani smo v MGL-ju postavili na oder prvo gledališko nadaljevanke Vranja vrata avtorja Nejca Gazvode. Vranja vrata so izdelana za ekranizacijo in menim, da jim tudi gledalcev ne bi manjkalo. Je napeta zgodba, dogaja se na slovenskih tleh, natančneje na Dolenjskem, z močnimi, zanimivimi liki. No, ne bom preveč razkrila. Je pa res dober krimič in z veseljem bi svojo vlogo kriminalistke odigrala tudi pred kamero.

Se vam zdi prav, da odkrijete del svojega zasebnega življenja javnosti?

Do določene mere že razkrijem, kdo sem, kako živim, dejstvo je, da sem prepoznaven obraz, mnogo ljudi me pozna, hkrati pa živim povsem običajno življenje. Do neke mere ne želim govoriti o zelo osebnih stvareh, želim si, da ostanejo osebne.

V bistvu lahko v Sloveniji živite zelo mirno življenje, sploh če primerjamo našo državo s Hollywoodom.

Gotovo lahko, seveda. Je pa res, da sem tako kot prepoznavni ljudje v svetu v rumenem tisku o sebi prebrala kaj, kar ni bilo res ali pa je bilo celo žaljivo in me je zelo prizadelo.

Ampak pred premierami se pojavljate?

Zdi se mi pomembno, da opozorim na nekaj novega, kar smo ustvarili, da promoviram svoje delo v filmu, predstavi, nadaljevanke. Saj delamo za gledalce, brez njih nas ni.

Ste tudi športno aktivni?

Ja, že od nekdaj. Rada imam izlete, smučanje, vmes sem malo bordala, zdaj spet smučam. V lepih dneh rada tečem, zdaj, ko je mrzlo, raje telovadim.

Radi kuhate?

Moram reči, da za to nisem najbolj talentirana. Ko se potrudim, čisto dobro skuham, a manjkajo mi osnove, generalno znanje. Moja mami in stara mama sta odlični kuharici, ne vem, zakaj me nista naučili kuhati. (smeh) Še nikoli nisem na primer skuhalo goveje juhe. Sem si pa kupila knjigo Darje Končarevič. Toplo jo priporočam, iz te knjige znam res dobro pripraviti jedi. Zelo dobro mi uspe kiš, na primer. Če se pa primerjam s svojim kolegom Urošem Smolejem, ki res mojstrsko kuha ... (smeh).

Pa si kuhate?

Si, seveda. Takšne enostavne stvari, losos, solate. Obožujem solate. Ali pa grem ven jest. Ob nedeljah pa greva z Marli k moji mami na kosilo.

Zato ste vitki, ker zdravo jeste in se dovolj gibate.

Ni naključje, da sem vitka, pri hrani moram kar paziti, seveda se kdaj tudi prekršim. V gledališču smo se organizirali in imamo dvakrat na teden telovadbo z osebnim trenerjem Iztokom Hodnikom.

Vaje me spominjajo na moje atletske čase, tudi tek ohranjam še od takrat (smeh). Zdrava hrana in gibanje sta zame zelo pomembna.

Videti je, da ste strogi do sebe.

Prav imate, sem.

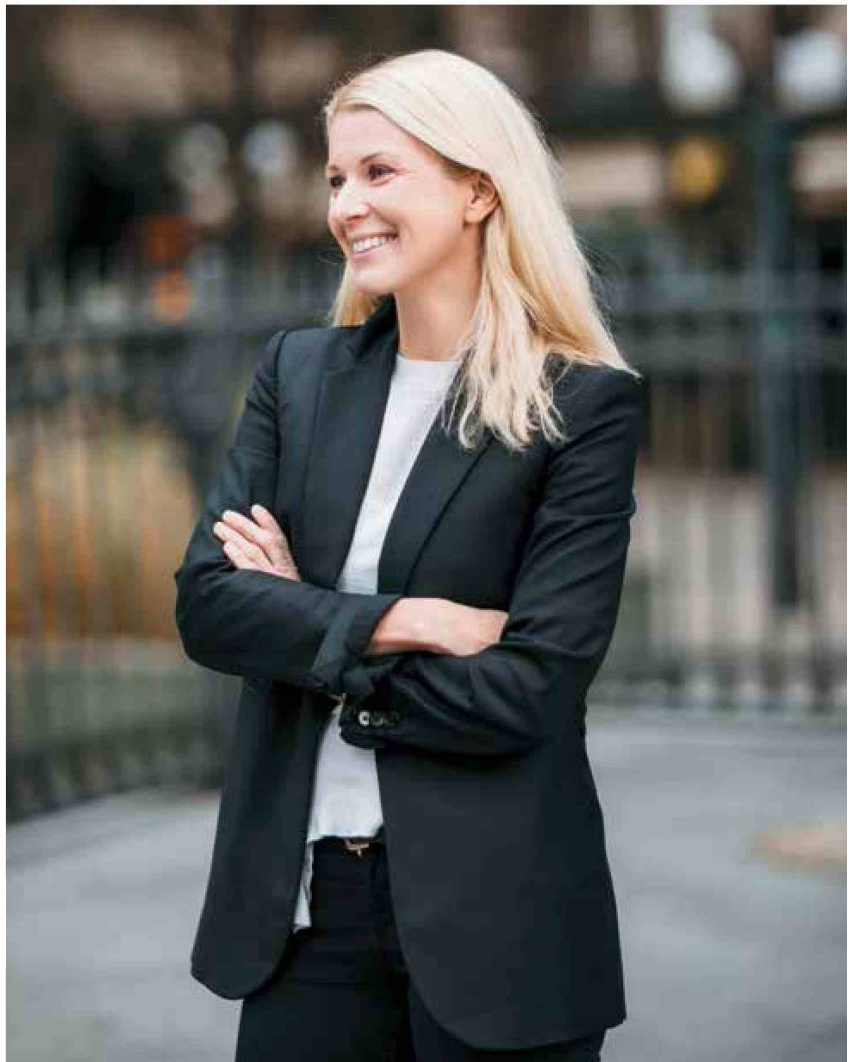
Kako se to zgodi?

Ne vem, od vzgoje verjetno, od staršev. Vedno sem veliko zahtevala od sebe. No, morda to ni čisto res, v šoli, v najstniških letih sem bila bolj brezskrbna, svobodomiseln, vihrava, usmerjala sem se samo v tisto, kar me je res zanimalo. Ne vem, kako je potem prišlo ... Verjetno s poklicem, z življenjem ...

Se tako počutite varno?

Najbrž res. Verjamem, da ni lahko s človekom, ki je tako zahteven ne samo do sebe, ampak tudi do drugih, in vedno veliko pričakuje. Tudi mene ta velika pričakovanja, strogost in zahtevnost včasih utrudijo. Ko še nisem imela hčerke, sem si včasih rekla, da potrebujem počitnice od same sebe.

Sem občutljiv človek, marsikaj me prizadene in občutek imam, da nekaterih stvari nikoli ne bom prebolela.

Nimate bližnjic v življenju?

Ne. Ne iščem jih. Rada sem dosledna in verjamem, da trdo delo, predanost in profesionalnost prinesejo rezultate. Čeprav brez strasti, neke vrste norosti in otroške igrivosti pri ustvarjanju ne gre. Pri hčerki poskušam biti dosledna, se držim stvari, ki jih rečem, čeprav priznam, da mi ne uspe vedno. Toda raje kot da jo pustim pred televizijo, jo motiviram, da sama ustvarja, se igra, skupaj bereva. Vzpodbujam njeno kreativnost in domišljijo, ki sta po mojem mnenju v življenju zelo pomembni, tudi če kasneje nisi v umetniškem poklicu.

Ko vas takole poslušam, se mi zdi, da ste bili v življenju prizadeti.

Tudi. Vsak človek je v življenju kdaj prizadet. Sem občutljiv človek, marsikaj me prizadene in občutek imam, da nekaterih stvari ne bom nikoli prebolela.

Vam je težko živeti na očeh javnosti?

Včasih je težko. Je pa res, kot sva že prej ugotovili, da še zdaleč nisem ves čas na očeh javnosti. Težje je bilo, ko sem imela oddajo NLP na Televiziji Slovenija, takrat se je pisalo marsikaj, včasih se mi

je zdelo, da prav vsak, ki ima pet minut časa, lahko napiše prav vse, česar se v domisli, brez premisleka in iz neke lastne frustracije piše nesramnosti in hudobije. Najhuje je bilo, ko sem v svojem 39. letu zanosila, kar je bilo zame nekaj nepopisno lepega, pod članke o moji nosečnosti pa so neznanci pisali komentarje o moji starosti in o tem, zakaj se neka „kariéristka“ za otroke odloči tako pozno. Vsak ima svojo zgodbo in večinoma še zdaleč ni taka, kot morda na prvi pogled predvidevamo.

Imate prijatelje?

Imam dobre kolege v teatru, veliko se družimo. Veliko ljudi poznam, a pravih, tesnih prijateljev nimam veliko.

Kaj si še želite v življenju?

Srčno si želim kakšne filmske vloge, takšne, kot sem jo imela v filmih Janeza Lapajnet (Kratki stiki, Osebna prtljaga) in kasneje tudi Roka Bička (Razredni sovražnik).

Vam je film bližji?

Rada imam gledališče, v njem uživam, težko bi brez

njega, ampak če bi morala izbrati, bi se odločila za film. Bližji mi je zaradi načina dela, rada imam filmske zgodbe, filmski jezik mi je blizu.

Katere vloge si želite?

Nimam konkretne vloge, ki bi jo želela odigrati. Zagotovo pa si želim zahtevnih. Rada bi se spoprijela s Shakespearom, s katerim se razen na akademiji še nisem. Rada imam ameriške tekste, skandinavske, ki nosijo svojevrstno misterioznost, pa irske avtorje. Pa tudi povsem sodobno dramatik, ki je včasih nenavadna in prav zaradi tega privlačna. Kar pa se žanra tiče, poleg drame ljubim tudi komedijo, na filmu pa kriminalko, triler, grozljivko (smeh). Upam, da me kaj od naštetega v moji karieri še doleti.

Vam je žal, da niste odšli v tujino?

Ni mi zares žal, se pa včasih spogledujem z mislijo, kaj bi se zgodilo, če bi si to nekoč bolj želela, če bi bila bolj drzna ... Vsekakor bi imela v tujini več možnosti za delo pri filmu kot doma. Toda nisem še na koncu, mogoče prava priložnost še pride, nikoli ne veš (smeh).

OSEBNO

Besedilo: ALENKA KESAR
Foto: ANA GREGORIČ

